

1912-06-22

AFSENDER

Anna Syberg

MODTAGER

Christine Rasmussen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Dateringen fremgår af brevet

Arkivplacering:
Faaborg Byhistoriske Arkiv, Mads
Rasmussens familiearkiv, Mappe 29

DOKUMENTINDHOLD

Anna Syberg skriver et langt brev til Christine Rasmussen om familiens dagligdag i Pisa i Italien.

TRANSSKRIFTION

Pisa 22/6 - 1912

Kære Fru Rasmussen

laar kommer jeg vist for sent med min Lykønskning til Musæets Fødselsdag, jeg er bange for, at Brevet ikke kan naa til Faaborg paa 2 Døgn. Men selv om den er en Dag forsinket, Lykønskningen, er den lige velment. Fødselsdagsbarnet har det vel fremdeles godt og trives vel.

I Deres elskværdige og kærkomne Brev fra Nytaarstid, talte De om en Midsommerfest, vist nok i Bankerne, ja, det er jo kedelig, at vi ikke kan være med i Aar, vi vil alle mindes Indvielsesfesten som en af vore smukkeste Oplevelser.

Vi er nu i Færd med at forlade Pisa og flytte til Marina'en, hvor vi glæder os til at pjaske i Havet i 4 Maaneder - saalænge har Skolerne Sommerferie her til Lands. Børnene er syge af Længsel efter Hav, især de smaa kniber det for. Nu er de iøvrigt saa igaaede med de indfødte, saa det vist bliver svært for dem engang at forlade Pisa, de smaa har erobret Piazza'en, hvor de opholder sig al den Tid de ikke er i Skole i vild Leg med italiener Ungdommen. De store Børn har Deres Venner og Veninder ogsaa. det kan nok være, det har hjulpen paa Sproget, som de nu alle taler og skriver udmærket. De er alle løbne vældig i Vejret, jeg tror det er den megen Sol. Besse, vores ældste Datter, der er 16 Aar, betragtes som en stor Skønhed, hun har mange Tilbedere, hvad der giver Anledning til mange kostelige Oplevelser. En af dem, en Officeresspire kommer her i Huset, han er meget livlig og elskværdig og arrangerer en Mængde Cykelture for Besse, Clara, Hans, og ham selv til Pisa's dejlige Omegn. Saa morer de sig dejligt og Besse tager sig ikke Tilbedelsen saa alvorligt, saa vi behøver at være bange for, at hun skulde blive hængende her i Pisa.

Vi har iøvrigt været besøgt af Pisas Honoratiores i den sidste Tid. Vi fik en Dag Besøg af en tysk Dame, der fra en Nordmand havde faaet at vide, at en af "de udmærkede Danske Malere" opholdt sig her i Pisa. Hun kom nu som Interviewer fra Bladene. Da hun saa havde skrevet 2 Spalter Lyrik om os og Billederne kom altsaa Honoratiores for at se dem - det var en skrækkelig Virkning. Saa skulde jeg hver Eftermiddag sidde fint klædt paa og i et fint poleret Hus og tage imod, og det var jeg virkelig ikke vant til (ingen af Delene: særlig det polerede Hus var mig en skrækkelig Gene). Vi

var blevne saa demoraliserede med Hensyn til huslig Orden, fordi vi vidste at aldrig nogen Mors Sjæl uden os selv bankede paa vor Dør. Naa, men nu er det overstaaet, vi har atter Ro, og jeg kan paany lade min Pige staa for Husstyrelsen, det er umaadelig behageligt.

Naar jeg tænker fra vores einfache Husholdning her, hvor vi fuldstændig indretter os efter Pigens Talenter eller maaske rettere: Mangel paa samme og til Deres store Hus, saa slaar min Hjerne en Koldbøtte af Skræk. Jeg kan slet ikke begribe, hvordan De bærer Dem ad med at faa alting til virke saa udmærket, De maa vist være i Besiddelse af "Administrationstalent" er det ikke saadan det hedder.

Vi ved fra Danske Aviser at her var Cyclon i sidste Uge, vi har derfor modtaget Forespørgsler om vi og Aquarellerne var reddede. Vi havde det rigtig gemytligt, troede det var et ganske almindeligt Tordenvejr. Pigen kom skælvende ind i Stuen, mumlende Bønner og slaende Kors i det uendelige. Hun er ellers ikke stærkt religiøs, Saa Børnene fik Krampelatter over hende. Regnen styrtede ned, saa Gaden blev til en rivende Flod, Børnene var henrykte og syntes det smagte af Danmark. Fritz malede som sædvanligt i campo santo, det eneste der generede ham var Skraldene, der lød saa stærke dér, at han frygtede hans Trommeheinder skulde springe. Ja nu blot en Hilsen til Dem og Deres Mand og Børn, og hvis De ved Lejlighed vilde fortælle os lidt om, hvordan De har det allesammen og lidt om Musæet og om Festen, saa vilde det være umaadelig kærkomment. Mange Hilsener
Deres hengivne Anna Syberg

[tilføjet på tværs på første side:] Min Mand sender mange Hilsener

og Veninder ogsaa. Det
kan nok vare, det har
hjulpen paa Proget, som
de nu alle taler og skriver
udmærket. De er alle lötne
valdig i Tejet, jeg tror
det er den megen Sol.
Pesse, vores aldite Datter,
der er 16 Aar, betragtes som
en stor Skönhet, hun har
mange Tilbedere, hvad
der giver Anledning til
mange kostelige Oplevelser.
En af dem, en Officers-
spire kommer her i Hus,
han er meget livlig og
elskvaerdig og arrangerer
en Mandge Cycleturne
for Pesse, Clara, Hans,
og hann selv til Pisa's
Ejrlige Omgivelser. Saa
møder de sig dejligt
og Pesse tager sig ikke

Min Mand sender mange Hilsener

March 29,
Pisa 22/6 - 1912

Kære Fru Rasmussen
Saa kommer jeg vist
for sent med min
Lykkönkning til Morsø
Födelsdag, jeg er bange
for, at Brevet ikke
kan naa til Faaborg
paa 2 Dagn. Men selv
om den er en Dag
forsinket, Lykkönkning
er den lige velment.
Födelsdagsharret har
det vel fremdedes
godt og trives vel.

J Deres elskværdige
og kærkomne Brev
fra Nytaarstid, talte
de om en Midsummer-
fest, vistnok i Bankerne,
ja, det er jo kedelig,
at vi ikke kan være
med i aar, vi vil altid
mindes Indvielsesfesten
som en af vore smukke-
ste Oplevelser.

Vi er nu i Ferie med
at forlade Pisa og
flytte til Marina'eu,
hvor vi glæder os til at
spaske i Havet i 4 Uger.

neden - saalange har
Skolene Sommerferie
her til Lands. Børnene
er syge af Langsel efter
Hav, var de smaa knie
her det for. Nu er de
iøvrigt saa igaaede med
de indfødte, saa det vist
bliver svært for dem
engang at forlade Pisa,
de smaa har erobret
Piassa'eu, hvor de ophol-
der sig al den Tid de
ikke er i Skole i vild
Leg med italiener Ung-
dommen. De store
Børn har Deres Venner

Vi ved fra Danske Briser at her var Cyclon i sidste Uge, vi har derfor modtaget Forespørgsler om vi og Soga- rølleerne var reddede. Vi havde det rigtig gemytligt, troede det var et ganske almindeligt Torbøvnvejr. Pigen kom skalovende ind i Stuen, mumlende Bønner og slaende Kors i det uendelige. Hun er ellers ikke stærkt religiøs, saa Bønnene fik Krampeløst over hende. Pigen stødte sig, saa Gaden blev tilsynvarende Tødt, Bønnene var henrykte og syntes det smagte af Danmark. Fritz maalede som kassanøgt i Landet nævnte det eneste der gænger ham var Skralden, der ~~lød~~ saa stærke der, at han fuggede hans Trommehinder skulde springe. Ja nu blot en Nilsen til De og Dees Marie og Børn, og hvis De ved Lejlighed vilde fortælle og lidt om hvordan De har det allesammen og lidt om Museet og om Festen, saa vilde det være umadeligt kærkomment. Marie Nilsen, Dees hustru Anna Syberg

Tilbedelsen saa alvor- ligt, saa vi behøver at være bange for, at hun skulde blive hængende her i Pisa.

Vi har ivoigt været henvendt af Pisas Honoratiønes i den sidste Tid. Vi fik en Dag Besøg af en tysk Dams, der fra en Nordmand havde faaet at vide, at en af de udmærkede Danske "Malere" opholdt sig her i Pisa. Hun kom nu som Interviewer fra Bladene. Da hun saa havde skrevet 2 Sprætter Lyrik om os og Dille, kom altsaa Honoratiø-^{nes} for at se dem - det

var en skrækkelig Virke-
ning. Saa skulde jeg
hver Eftermiddag sidde
fint klædt paa og i
et fint poleret Huis
og tage imod, og det
var jeg virkelig ikke
vant til (ingen af Delene:
særlig det polerede Huis
var mig en skrækkelig
Gjenst.). Vi var bleven saa
demoraliserede med Hen-
syn til huslig Orden, fordi
vi vidste, at aldrig nogen
Mors Gæst uden os selv
bankede paa vor Dør.
Naa, men nu er det
overstaet, vi har
atter Ro, og jeg kan
naarværende lade min Pige

staa for Huisstøpelsen,
det er uamaadelig be-
geligt.

Naar jeg tænker paa
vores einfache Husholdning
her, hvor vi fuldstændig
indretter os efter Pigenes
Talenter eller maaske
rettere: Mangel paa samme
og til Pæres store Huis,
saa slaar min Hjerne
en Kaldbrøtte af Skræk.
Jeg kan slet ikke be-
græbe, hvordan De har
Dem ad med at faa
alting til at virke saa
udmærket, De maa vist
være i Besiddelse af
"Administrationstalent"
er det ikke saedann det
bedder.